

ringsvärde, ej understigande 3,000 kronor, eller ock till staten erlägger bevillning för en till minst 500 kronor uppskattad årlig inkomst.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 24 januari 1889.

P. G. Petersson.

N:o 35.

Af herr **O. Andersson** i Hasselbol, *angående ändrad lagstiftning rörande byggande och underhåll af utfarts- och byvägar.*

I allmänhet befinna sig utfarts- och byvägar uti ett otidsenligt skick. Detta beror merendels på den ofullständiga lagstiftning i ämnet, som förefinnes. Och för den skull en allvarlig maning till lagstiftaren att afhjelpa denna brist genom en mer bestämd och tydlig lagstiftning i detta ämne, äfvensom att derigenom förekomma en allmän berättigad klagan öfver denna brist i lagstiftningen, hvarigenom många tvister skulle biläggas, enär en hvar då visste sin rättighet och skyldighet, samt en förbättrad samfärdsel å landsbygden kunde åstadkommas.

De knapphändiga lagbestämmelser rörande byvägar finnas i byggningsbalkens 4 kap. 1 § och i gällande skiftesstadgans 66 §, som stadgar huruledes vägar i by läggas skola. Äfvensom kongl. förordningen af den 29 januari 1850 om vägbyggnadsskyldighet i vissa fall, hvarjemte kongl. resolutionen af den 8 januari 1735 § 8 mom. 3 angifver, hvilka som skola underhålla byvägar, äfvensom att tvister om anlägg-

ning och underhåll af enskilda utfartsvägar skola afgöras af domstol i orten, synes af kongl. brefvet den 17 april och kammarkollegii kungörelse den 9 maj 1828, infördt vid byggningabalkens 25 kap. 1 §.

Om sättet huru mindre farvägar böra uttagas och anläggas är således åtskilligt stadgadt. I afseende åter å dylika vägars delning och underhållets fullgörande finnes ej någon allmän föreskrift lemnad eller i lag bestämd, men äro af nöden påkallade.

Det må väl vara sant, att det kan blifva svårt att uppställa allmängiltiga, bestämda grunder i fråga om byvägars underhålls fullgörande. Men åtskilligt bör kunna närmare bestämmas, såsom gällande för alla, såsom att taxeringsvärdena skola hafva inflytande på underhållsskyldighetens fördelning; att annan med fastighet förenad industrirörelse deltagar i underhållet; att vägarne till sina särskilda delars olika besvärlighet för underhållet graderas o. s. v.

På grund af det anförda vägar jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville besluta:

1) Att, såsom hittills, underhållet åligger dem, som sig af vägarne betjena.

2) Att till underhållsskyldige äfven räknas innehafvare af så kallad annan fastighet och med fastighet förenad industriel rörelse, då egaren eller innehafvaren, vid tiden för underhållsskyldighetens fördelning, sig af vägen begagnar.

3) Att vägunderhållsskyldigheten beräknas och fullgöres efter gällande taxeringsvärde det år vägdelening förrättas.

4) Att väghållningsskyldige, då de alla äro ense, ega att i vissa delar eller om allt som rörer vägfördraget, såväl sommar- som vinterväg, ingå förening, hvilken har lagligen förbindande kraft under 20 år, räknade från vägdelningsförrättningens avslutande. Hvaremot, då förening ej kan komma till stånd, lagens särskilda bestämmelser skola tillämpas och likaledes för enahanda tid gälla, hvilken tid, då delningsförrättning klandras, beräknas från den dag samma förrättning vunnit laga kraft.

5) Att förening må kunna förnyas med eller utan förändring. Att för hvarje gång gälla minst 10 och

högst 20 år; och att, då ny förening icke kan komma till stånd, underhållsskyldigheten må å nyo fördelas med iakttagande af de förändringar, som under tiden timat.

6) Kan icke, på sätt är nämndt, förening komma till stånd, har en eller flere byamän rätt att genom Konungens befallningshafvande kalla landtmätare att vägen fördela, på sätt om allmänna vägars delning i lag föreskrifvet är; dock att taxeringsvärdet lägges till grund för delningen.

7) För tillsyn af vägars hållande i vederbörligt skick väljer bylaget på utlyst sammanträde en förtroendeman till vägfogde för minst fem år, hvilket val genom protokollsutdrag aflemnas till Konungens befallningshafvande för stadfästade af valet.

8) Vägfogden har att tillse, det väghållnings-skyldige fullgöra sin underhållsskyldighet och en gång årligen, efter skedd pålysning, hålla vägsyn; och har vägfogden åliggande att muntligen eller skriftligen tillsäga den försumlige att inom viss dag hafva fullgjort sin skyldighet och derefter verkställa lega för den tredskande, hvarefter han har att omedelbart hos länsmanen påkalla handräkning att af vederbörande utbekomma verkstald lega.

Om remiss till lagutskottet anhålles, och torde utskottet benäget vidtaga nödiga rättelser och tillägg för vinnande af de bestämmelser motionen åsyftar.

Stockholm den 23 januari 1889.

O. Andersson
från Vermland.

I motionen instämmer

Olof Olson
från Vermland.